

være Grund til at gaa ind paa den antydede Ændring.

Naar det er foreslaaet, at de til Retsvidnernes Bønning medgaaende Udgifter skulle afholdes af Amtsrepartitionsfonden, bemærkes, at dette er i Overensstemmelse saavel med, hvad der hidtil har fundet Sted med Hensyn til Godtgjørelsen til de faste Retsvidner i Thorshavn for at overvære Exrætsmøder, som med den af Lagthinget paaberaabte § 49 i Loven af 6te Juli 1867.

Endelig bemærkes, at det i Overensstemmelse med Fdn. af 9de Juni 1847 § 2 maa anses for rettest, at de Bestemmelser, der vedtages af Lagthinget om det Bederslag, der vil være at tillægge Retsvidnerne, om den Omgang, hvorefter Tjenesten af dem bør forrettes, om Fremgangsmaaden med deres Tilføjelse til at give Møde i Retten samt om den Godtgjørelse, som det udeblivende Retsvidne i Genhold til Udkastets § 2 vil have at udrede til den, der tilfalder som Vidne i hans Sted — hvilke Bestemmelser ikke skulle vedtages paany, hver Gang Thinget har at udnævne Retsvidner — optages i et særligt af Thinget affattet Regulativ.

Til § 2.

Denne Paragraf er i Overensstemmelse med de tilsvarende Regler i Fdn. af 9de Juni 1847 § 8, dog med den Ændring, at det er ved en af Sorensskriveren affagt Retskendelse og ikke ved en af ham som Dyrighed afgiven Resolution, at den i Paragrafen omhandlede Bøde og Godtgjørelse paalægges det forsømmelige Retsvidne. Bestemmelsen i nysnævnte Fdn.s § 3 om, at Bøden skal paalægges ved Resolution af Dommeren som Dyrighed, er bleven optagen efter Forslag af vedkommende Stænderforsamlinger for dermed at betegne, at ingen judicial Behandling skulde finde Sted ved Bødens og Godtgjørelsens Fastsættelse. Men ligesom dette Diemed, at fjerne de sædvanlige Retsformaliteter, formentlig ligesaa godt vil kunne opnaas paa den i nærværende Forslag omhandlede Maade, saaledes har Ministeriet, da Sorensskriverens Embeds-

virksomhed, bortset fra, at han tillige fungerer som Retskriver, ene og alene er dømmende, i Genhold til Grundlovens § 71 fundet Betænelighed ved at tillægge en af ham affagt Kendelse Karakteren af en Dyrighedsresolution. Da en af Sorensskriveren affagt Retskendelse er exigibel, behøves der ikke i nærværende Forslag nogen Bestemmelse om det itjendte Beløbs Udpantning.

Til § 3.

I denne Paragraf har man fundet det hensigtsmæssigt særlig at indskræpe Retsvidnerne at have deres Opmærksomhed henvendt paa, om Sorensskriveren og vedkommende særøfttalende Deponent gjenfærdig forstaa hinanden, ligesom man i Overensstemmelse med det forannævnte Paalæg til Sorensskriveren om at benytte Retsvidnernes Hjælp, naar han ikke maatte være sikker paa at blive forstaaet af eller at have forstaaet Vedkommende, har fundet det rigtigst udtrykkelig at foreskrive Vidnerne en tilsvarende Pligt til i saa Henseende at yde Sorensskriveren deres Bistand. Som det fremgaar saavel af Paragrafens Udtryk „paa Sorensskriverens Forlangende“ som af Bestemmelserne i den følgende Paragraf, kunne Vidnerne imidlertid ikke ufaldede blande sig i Sorensskriverens Forhandlinger med vedkommende Deponent, men de have, naar Sorensskriveren ikke maatte begjære deres Hjælp, at forholde sig efter de i sidstnævnte Paragraf foreskrevne Regler, hvorefter de ikke maa gribe ind i Forhørets Gang, men først, efterat vedkommende Deponents Forklaring er bleven tilført Protokollen, fremkomme med deres Bemærkninger. Det er vel ikke overset, at et Forhør mulig en enkelt Gang vilde kunne fremmes noget hurtigere og en urigtig Protokollation undgaas, naar Vidnet strax gjorde Sorensskriveren opmærksom paa, at han og Deponenten misforstod hinandens Udtryk; men medens det Samme gælder om alle Misforstaaelser af andre Grunde, af Hensyn til hvilke man dog ikke har troet at burde tillade Vidnerne at afbryde Dommeren, vil der, da det i Almindelighed ikke kan antages, at Sorenssri-